

WWW.UNI.NS

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А
Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

ТАРМЛАДН

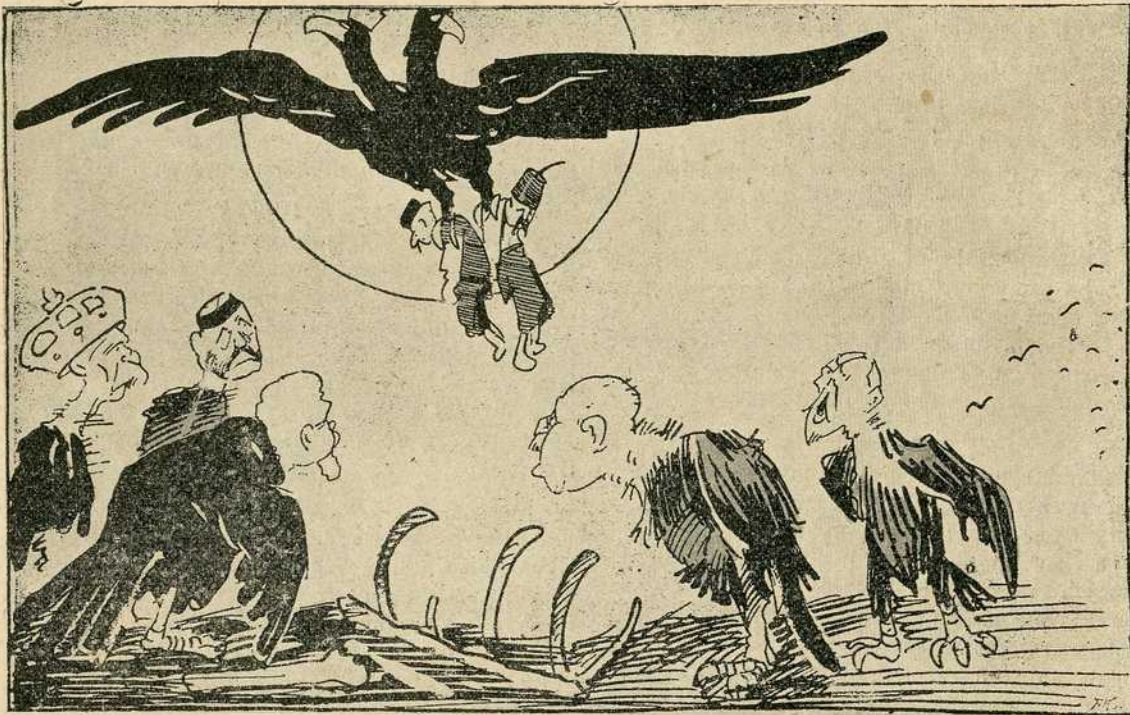
ХУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧАН ЛИСТ.

Број 19. и 20.

У Новом Саду, 25. октобра 1908.

Год. II.

Једна птица.

(Онако како је замислио и донео бечки лист „Мускете“).

Еренталов финале.

Ма колико се све силе буниле противу анексије Босне и Херцеговине Ерентал ће ипак доказати Европи да неће доћи у конфликт — с марсовим становницима.

Преварила се у рачуну.

— Одкуда је смела Аустрија да задржи топове које је Србија поручила од Шнајдера из Крезота?

— Сигурно што је рачунала, да се шнајдерски рачуни не морају плаћати.

Утопација.

Кад се човек окупа и сврши окупацију а он изађе напоље. Има их и који не изађу. за те кажу: утопили се. Еле **утопација!**

Још ће испасти она крива.

Дошло је време да ни једна сила неће да прими на се одговорност анексије Босне и Херцеговине. Још ће сирота Аустрија испасти сама крива — што су јој наметнули окупацију и натерали на анексију.

Адам као Фараон на престолу и Луцифер као његов министар.

(Из „Човекове трагедије“ од Madach-a. Превео З. Ј. Ј.)

ЛУЦИФЕР:

Светла круно чуј! Народ кој' за те радо мре,
Растужен пита какав је ил' удес ил' јад,
Што Фараону великом сумраци часе одмора
На светлом престолу.
Дане си своје жртвов'о бригаама државним,
Исте ти бриге сметају у ноћном одмору;
Што терет овај не бациш на плећа роба свог?
Та ти си већем прибраво сву славу и сву власт,
Па што одбијаш награду: уживање и сласт?

АДАМ:

Не прија мени такв неизвојезан дар,
То је ка' данак неки, што не иде од срца.
(Једнога радника роба надзорници ужасно туку. Он врхући од бола добегне у отворен трем и ту се стрпошта пред престолом.)

РОБ.

Помагај, светла круно!

(Ева, као жена овога роба отице се из реда радника, па врхући падне на свог мужа.)

ЕВА.

Умукни, коме вичеш!
Његова леђа нису под шибам' модрала,
Он не зна шта је бол. —
Престол је његов висок а јак твој је слаб.
Дозивај мене, ја сам болова тв'јих друг;
Вијте по мени, моје тело је његов штит.

АДАМ.

Твој наук више вред', ти мене научи
Слушати, чути врџак робова згажених;
Ал нек му буде крај; доконаћу га, знај.
Слободу ћу му вратит, том робљу несретном,
Нек буде сретан с њом
Шта вреди така слава, та слава ништавна
На патњи милијона људи задана,
Шта вреди моја снага, шта вреди моја власт
— Милијон горких клетав' — а цигло једна сласт.

ЛУЦИФЕР.

Прибер' се, свегла круно; народу ј' суђено
Где год га има, свугде да грби, издире,
Да јаде јадује, да робом робује.
Слободу ћеш му дати, па шта ће бити тад,
Твој губит неће доћи њему у добит.
Слободу ћеш му дати, а чим је дохвати
Сутра ће тражит' другог ком ће робовати.
Та зашт' он данас трпи оков и јарам твој?
За то јер зна да није и не мож' бити свој.
Та њему треба рука што ће га шибати,
Јер самосвести нем', нит' ће је имати.

АДАМ.

Па за што онда пишти, као да ћути бол,
Што стење, плаче, вршти бесвесна маса та?

ЛУЦИФЕР.

Боли ју, јест' боли ју, ал сама не зна шта.
Хе, људма је у крви, свака жели власник бит',

И видиш то је то,
Не братство, не једнакост, већ једино је то
Рад чега кашто дижу слободе заставу;
Али се под њом никад не буди њина свест,
Само их слепо гура разуздан неки бес,
Руше, обарају, ништа не стварају,
Вијају забун свој и мутних снова рој.
Народ је пусто море, у њему вичит мрак,
Само на површ падне по који свет'о зрак;
По неки талас уме ушати вишиј сјај, —
И данаске, на пример, ти си му талас тај.

АДАМ.

По чему ја, баш ја?

ЛУЦИФЕР.

Ти, или који други духовни сродник твој
У ком се нагон бука преобрази у свест;
Ти који ето смеш, идејом задахнут
Са престола, с висине слобод' крчит' пут.
А шта ће руђи вајат' — ојајмо с', доста је, —
Име се само мења а ропство остаје.

АДАМ.

Бескрајан колорт је у твојим речима,
Из којег кагда нема спаса ни излаза.

ЛУЦИФЕР.

Спаса би могло бити. Покушат' лака ј' ствар.
Избери из те руђе букача неколко,
Дај им колајну прстен, ил' друге играчке,
Реци им: Верни м'ји ја вас узвишујем,
Ви сте бољари сада, сердари племићи.
И с места ће умукнут' и теби вероват'
И народ, браћу своју, холо ће презират', —
Ал ти их за то можеш плуват' и грдити,
Неће се срдити.

АДАМ.

Даће са искушење. Не дам се мржи тој.
Шта хоћу добро знам. Ја ропство укидам.
Одлази па растру'и и растелали то.
Робова више нема. Одлази што си стао,
Одлази, док се висам јоште и покајао.

ЛУЦИФЕР (на страну).

Хајд' тако, само тако. Ти мислиш твој је ход,
А то је твоје судбине ил' гурање или вод. (Идлази.)

АДАМ.

Почето ј' дело велико, — да л' се довршит' да?
Да л' се довршит' и може? а ко ће то да зна!
Или ће остат' развала унуку којем мом,
Он ће се њоме подстицат', ил' ће се страшит' њом.
(На пољу се чују радосни усклици. Радници се разилазе.
Луцифер се враћа.)

Радујте с', од сад робови, сврће вам с пута краљ
Немојте само мислити да беах приморан.

Цепелинов успех и један уздах.

Астматични човек (после дужег кашља који га гуши). Сав ваздух хоће да освоје — а мени да је доћи само до мало ваздуха

Заједнички пљен.

(По Борсес Јанку).

Мађар Пшта: Ао да дивних голулица! Овамо с њима да се то мало проживи, мађарским заједничким правом.

Векерле, главни евнух: Чибе ђауре! Зар не видиш да ове јагањце терамо у државни харем — великог господара!

Решено источно питање.

Боже мој, још сам био мали кад сам слушао чешке пута у говору, кад неко нешто држи сигурно као у војску, да му други примети: боме то је источно питање — које још није још решено. И ево хвала Богу сад сам ипак дочекао — да је и источно питање решено. И ко би то могао замислити да ће се тако лепо решити — мирним путем. Без боја и без крви. Бадава види се шта вреди данас дипломација и добар дипломата као што је Ерентал. Ко би икад могао помислити да ће он тај бити знаменити муж — који ће источно питање решити. И онда нека ми докажу да латинску пословицу: *Nullum magnum sine mixtura dementiae fuisse* (ни један велики дух није био без смесе безумља) — није утворао барон Ерентал у лаж и доказао да Бог не може, а човек све може. Најпосле какво је то чудо да барон Ерентал обноћ реши балканско питање, кад су младотурци с Ахмед Риза-бејом обноћ створили од тиранске и деспотске Турске — најслободоумнију државу и измирили крвне непријатеље српске четнике — и љуте Арнауते, па се ови љубе уста у уста, као да су се давно зажелили љубљења — а не клања. Да сам ја то пре тог преврата донео у „Стармладом“ као слику будућности — могла би пристати, најпосле шаљив је лист, ал' опет би могао једино у броју од априла донети. Еле, данас је све могуће (само претплату од г. неплатника није могуће добити). Ето, ко би могао икад помислити да барону Еренталу неће поћи за руком да вековне непријатеље Србију и Турску измири — и ако им се интереси укрштавају. Још пре кратког времена у Београду се држало, да се војска оружја противу Турске, а оно барон Ерентал их — измирио ко браћу рођену. Па онда и Србија и Црна Гора мислиш крв и нож... ал' јест хоћеш — ту је барон Ерентал. Неда он. Па онда све велике силе су — сад за мир. Нико се не оружја. Енглези се праве сасвим Енглези у балканском питању — јер виде да је решено, и сад траже само мир. Русија је такође за мир. Дума — да јој Немци не би могли речи *die Dinsten* — такођер је за мир. Италија је дуж наше границе разоружала своју војску, изгледа да је и она за мир. Србија се на врат на нос разоружава, Црна Гора исто тако пушта старе четнике од 65 година из војске кући а до 16

године момке не прима у војску. Чак и Румунска је за мир. Више и не мисли на демонстрације, Ердељ и Буковину. А Немачка — та ратоборна држава с њеним царем „ораторем“ — сад је сасвим за рат! Јер ма колико иначе била пророчица која је прорицала европски мир и — Словенства крај — поголила је. Све је мирно. Па и код куће је све у најлешем миру и реду — изузимајући што барон Раух још једнако води рат са коалицијом и заробио — Србе из опозиције и наденуо им име „велеиздајници!“ И што се народности у Угарској јако радују плуралном праву, а Чеси у Прагу и Словенци у Љубљани љубе с Швабом због његовог братског поступка. И тако ускоро ће се састати европска конференција која има барону Еренталу да призна велике заслуге око мира — и мал' да му неће издати Нобелову награду, као најзаслужнијем члану — за европски мир, а на пешкеш ће му дати још и Босну и Херцеговину коју је заборавио — да присвоји. И онда као што видите, мрли моји, источно питање је решено — а мир ће се углавити.

Зврчке.

— **Радикалски трбушари:** Бока с лепом брадом и Др. Жарко Толмач с лепим трбухом хтели су на рачун продате београдске каје да придигну неколико хиљада, за парницу коју би у напред изгубили. Министар Векерле је ударио господу по претима и подвикнуо им: себи руке! Господа су сада завукли руке — у своје џепове... који су случајно празни!

— **Саборски одбор** који је са манастирске земље Бездина и Св. Ђурђа хтео да отера људе, који су већ посејали усев — са поседа, и постави познатог „препродавца“ влашко швапског Др. Чизму Милорадовића — изгубио је парницу на свима инстанцијама. Сад тражи С. О. неког разјашњења од темишварског епархијског одбора. Сигурно Др. Чизма није разумео судско разјашњење — па су радикали ради да му набаве од епархије разјашњење.

— Један радикалски попа је тужио учите-епарх школског савету, за то што неће уца да му цена дрва — и држи децу. Надати је се да ће Кузман Велики повећи најстрашнију дисциплинарну истрагу противу учитеља.

— Јован Медурић благоглаоливи, јавља у „Бранику“ да одустаје од своје узете речи те исту сам себи поново подељује и наставља своје бомбардовање на учитељско председништво. Ако му нико на његову паљбу не буде за вредно нашао да одговори, он прети да ће се ипак — испуцати.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Шта је ново?

Што рекла фрајла Регелуша. — Или: „Ајд да се диванимо“.

Доста незгодан наслов, а да се човек може згодно извући, те због „н што“ не каже ништа. Оно у ово озбиљно време могао сам и озбиљнији наслов (молим да пазите да не сложите наслов) наћи, али ми новинари смо вам јако поводљиви (по неког поведу за улар, а по неког за бечуг, који му је кроз брњицу провучен; разлика је тада оног којег поведу за улар привезује за јасле, а оног за бечуг, да им мало поигра шаранца. Наша мила госпођица Моргењача, она најрадије игра маџарца — а њезин курмакер је опет страстан играч бечког гајка. Изволите ви сад то ваљање и цупкање саставити — па ћете видети шта ће испасти. Све, само слога не. Најпосле која нам је вајда и од слоге. Ето, недавно је била гђа слога да се купа у Илици; па како је она љубитељка слоге, а она склопила с окупаторима слогу, те се из те њихове „модерне љубавне слоге“ изглегло 200 примерака за Босну, и још приде је „акт“ те љубави објављен преко славне дирекције државних железница, која воли тако по неке ексемпларе да фрај воза — и јавља кад и у које доба воз полази, за које од сваке „објаве те љубости“ још екстра 200 крунаша плаћа. И пошто се госпођа слога тако фино избањала и окупала нема више ништа о окупацији да дивани. И сад смо још само љубопитни на српски глас, шта он на то има да каже — или ће и прозборити у виду објаве дирекције државних железница. И тако видимо да ових дана није за то падао снег да помори свет, него да свака зверка свој траг покаже... И ту онда човеку дође да накриви шешир и запева познати бећарац: „Ала пара удара! Али куд сам ја забасао, у главном ви треба од мене најозбиљније да дознате шта је ново (најшалаљивије ће вас известити фрајла Регелуша), јер држим, да ми се не приличи у озбиљно време да се шалим, лудирам и шегачим, као каква мала мајушња „застава“ и њезин Тикван Будаковић, (ресте Брادرаровић), што сад лупа тикве у „Застави“ за своје телиће. Најпосле не замерите што вас тако на широко гњавим. Знам да вам није стало до гњаваже, јер коме је стало до гњаваже тај или нека купи какав роман од Бошка Петровића или још јефтиније купи „Заставину“ крајцарушу па је прогњаваљен изврсно, кад прочита оно шегачење: „Шта је ново?“, које кад прочитате а ви знате о балканским приликама толико исто колико сте и пре знали — изузимајући што уједно недознајући о балканским приликама — дознајете радикалске неприлике те из целог тог шегачења дознаје да имате посла с препреденим обешечањем обешечаковићем, који изврсно игра „димер Аугустина“ и тако мајсторски прави глупаве чланке, да у први мах изгледа да их најглупљи члан редакције пише Др. Сос. Али

апропос! Не би ли ми могли рећи зашто банкротирана „Застава“ не истакне опет фирму? Ко јој је госа? Сигурно је Јаков за то своју скинуо, што ма колико му образ био дебео као опанак, — није ни он бивол и ако је пристао бити маџарац, па осећа шило буђења народне свести — којим га и његови рођени гађају. Оно у давашњих неких радикала тражити свести, не би је могао наћи ни рентгеновим зрацима. Срећа је још што имамо наше поркеташе или управо подрепаше... који су својски спровели начело „свој своме“ и остварили „друштво за штедњу и узајамно потпомагање“. — Еј па дотле Србине, а куда ћеш више! А није несрећа ни што имамо свесну младосрпску омладину, коју можете наћи увек на „раду“ у „народним пословима“ (код Линде) с Пушибром на челу. Она ревносно третира животну питање свога — стомака. Те испитивајући Линдино пиво долази до закључка да сваки омладинац мора устати на ноге (ако може!) да поведе најенергичнију и најозбиљнију борбу за опстанак — лични; те уз омладинску химну од нашег омладинца: „Али нами стига, па нас није брига!“ проводе дане. Има вам међу њима либерала, клерикала, социјала — и испичтурала, једном речи свега и свачега — само Срба не. Сигурно се људи плаше Јаше, Бале и Кошута, да их због њихове велико српске центријске пропаганде не похapse. Напослетку у ово озбиљно време је и боље кад човек ћути — него којешта дивани као на пр. мала мајушња „Застава“. Јер кад један најречитивији говорник, цар Виљем, уме да „ћути“ — сасвим је природно да онда један државник као што је Мита Клица (који се увек у очи 15-ог и 1-ог јавља у „Застави“ због оно мало плате од 100 круна) — да има да кушује, у толико пре што и вођа слепаца Ј. Т. — уме да ћути — кад то „интерес“ српског народа изискује. Онај други вођа, диванио, а не диванио — толико му је. Он је и тако генерал без војске! који доста личи на ког руског ратног генерала, који до душе има војску — али се у јапанском рату испоставило да је толико исто као да је и нема. И уздала се Србија у Немачку или у врбов клин — свеједно је. Београдски виљемовци су одавна ни чисто с тим, само још нису на чисто с тим, да ли су „Правда“ и „Београдске Новине“ српске или шванске новине. И је су ли Браћа Савићи шавани или безобразни, па срамоте Србе и Србију својим „Карикатурама“ — карикатуре једне. Јер ако су они погани није право да на рачун свој, погане све Србе из прека, и да сваки Србин који нема машице при руци а узме ту поган што се назива „Карикатура“ — опогани своје руке. Заш' кад би такав друштвени живот био у Србији, као што ти блазирани мозгови пишу — онда би се Србија могла слободно назвати: Содомом и Гомором. Али нашто откривати овамошњим Србима моралне голаће из Србије

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

— кад они преко држе да им је то литерарно ђубре потребно за васпитање женског света — и огледало „народног живота“ или боље рећи ђубретарске журналистике. И тако сад ми ји драги читаоци знате о балканској ситуацији толико исто као да сте и малу мајуншу регулушу прочитали — у којој најглупљи новинар Коста Брадвар вић пише уводне чланке и подлиске о европско балканском заплету — заплет један! Још кад вам додам да за Србију скупа добровољце познати „смотаус“ и дефицитлија срп. нар. позоришта, забаве на ади циганлији — књижевни пајац Нуша — онда имате прилично нејасну слику — о неизбежном рату Србије с Аустријом — као да сте све то у малој „Застави“ у уводном чланку или великој у подлиску прочитали, па заједно с нашим аминашима узвићнуди: Амин! и наздравље ти пита домаћине, коју ти је замесио

твој Керентал.

ЈЕДНА СТЕНА,

Мненије Јаковљево некад и сад.

(Прво коло песама од Јаше. Стр. 61.)

* * *

Умукнуше пушке кобне
И јунак се мача ману,
Али јаук клети није
Јошт умин'о на Балкану.

А босанска стена гледа
Бледи радник где је лама,
За дворове неке нове
Невесело где је слама.

Али залуд. Њу разнети
То је теже него касти,
Из нова се она шири,
Чисто гледан како расти.

Она земља, оно грање,
Оно цбуње што је туди
На оваку нову бруку
Скамени се на заруди.

И све ово гледе, прате
Препредене дипломате,
Мислиш стење хладне ти су
А и штета што и нису.

Али нека — та баш да се
И скамене груди оте,
Куд би онда право стење,
Куд би, куд би од срамоте...

Леп изглед.

— Ви имате леп изглед, — похвали неко стан једног весељака.

— Јест, одговори весељак врло леп изглед! Преко пута ми тече река под прозорима сто дрвећа, у кући станује још пушкар и апотекар. Дакле, могу се по вољи удавити, обесити, убити отровати — како ми већ падне на ум.

НОВ ПОЗДРАВ.

Од како је бан Рауџ почео да апси Србе ни криве ни дужне у Хрватској, од тада је мода да се у Хрватској поздрављају на улици и питају: „Јесте ли већ били уџапшени због „велеиздаје?“

У добу скупоће.

— Чујеш мајстор, рећи ћо један трговац своме обућару Мени ба требале нове ципеле. Начини ми једне. Само гледај да не буду скупе као досад. Што је могуће јефтиније нека буду. Видиш данас су велики трошкови на скупоћа.

— Па онда, газда, биће најјефтинаје да ти начиним једне пануче! — одговори обућар.

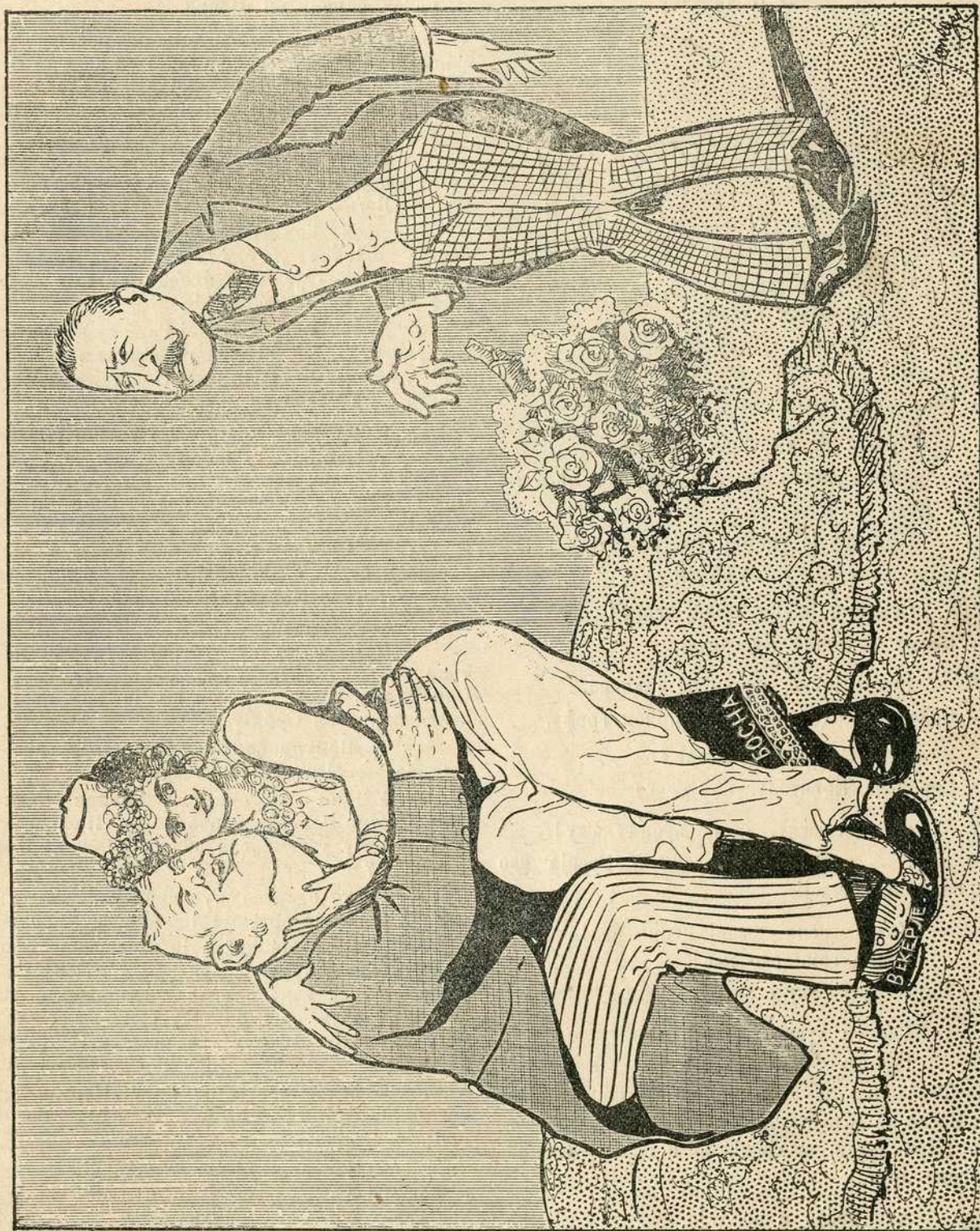
Шта чини квалификација.

Како саборски одбор јавља у свом извештају на расписани стечај за управитеља манастирске штампарије јавио се једини Мита Клицић који је имао — потпуну квалификацију коју је сабор тражио, — па је тако он једногласно изабран

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

ОТМИЦА.

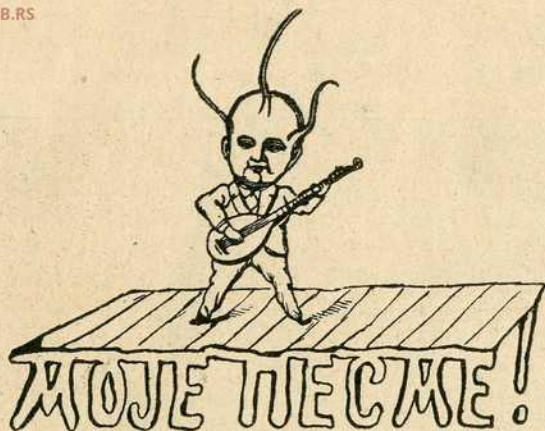
— Чија ће бити цура? —

Младожења: Ја сам је отео, а ти је грлиш. Нисам, тако мислио, нисам. Ја сам је за себе хтео

Векерле: Дозволи пријатељу, да је и ја смилујем — јер и тако кемо је канда на суду — морати вратати кући.

СТРЕЛИЦЕ.

Ситно пада кишица,
Кад је облак високо,
Али крупно субвенција,
Кад је Исток далеко.

— пева „независна“ штампа.

Еј ала су ме наши оковали!

— забрањена песма — али опет се пева на
све стране.

Притискује синџир клети!

— заплењена — у земљи смеја.

Скини с плећа пушку шару!

— певају велесиле Бугарској.

Сунце јарко, не сијаш једнако.

— Серенада, од народности црном грофу.

Што си тако жалостан?

— Серенада Еренталу.

Сви ми кажу, да ја љубим лажу!

— Дует — певају Француска и Русија као
серенату Немачкој.

Кад извесни, шалај куцне час!

Зовни само ево нас!

— Марш руско-енглески.

Где си душо, где су рано

Где си данче мио —

— Тугованка за субвенцијом — која никако
из Босне не долази, ваљда због пречих потреба.
— Пева један ожалошћени и осрамоћени ја-
слашки лист.

Али месец и не хаје

Што на њега сад пас лаје!

— певају Срби Франку, као одговор на ње-
гову денунцијацију.

— У једном мађарском селу био је о бучу
покољ између Мађара и жандарма. Редаж случај
— покољ а нису ни избори.

— Ватрослав Јагић, који је пронашао „бо-
сански језик“ — одликован је ових дана из Беча.
„Браник“ му честита и ниједан више српски
лист. Тако и треба. На муци се познају јунаци
— а у нужди знају пријатељи.

— Франкови згољни Хрвати сад ликују и
веле: хвала Богу сад је и у Босни лед проби-
јен. — Богме сад се и Хрвати могу — *тоциљати*.

— Ових дана је у невреме почео у неким
нашим крајевима да пада снег. Богме штета што
се истоно — јер Франковци су баш добили
густ да се мало *просаљкају*.

— Хвала Богу у Црној Гори су помиловани
сви „атентатори“ удешеног атентата, осим гла-
вног сведока — Настића. Он и даље остаје
сведок — злочиначке махинације.

— Новосадски Кошутовци у свом (ј)органу
„Хатареру“ много су навалили да се отпочне
зидање ћуприје, која се има саградити између
Новог Сада и Петроварадина. Тиме би веле
омогућио се лакши прелаз из Мађарске у Хр-
ватску. — Сигурно људи мисле да је то поузд-
данији мост — од пањева и дасака радикалских
који су досада Мађарима служили као мост за
прелаз у Хрватску.

— Чује се да су аустријски ратни мони-
тори задржали неке топове, који су били за
Србију намењени. Сад да им је још пронаћи
какав барут за Србију.

— У Земуну се продаје „народност“ —
јефтино. — Може је свако купити.

— У Прагу су отпочели немири. Чеси се
буне против немачке неправде. — Па зашто су
онда у Бечу узнемирени кад се немири у Прагу
дешавају?

— Руски одличан публициста *Менчиков* ја-
вља да ће своје презиме променути у *Бундаш*.

— „Велеиздајници“ који су затворени због
српских чаша, чутура, пешкира и календара —
решили се да изнуде правду гладовањем. *Rau-
schov-a* „Уш“ и српски кошутовци радикали не
могу да се начуде како се неко може решити
да гладује — поред толико *масних залогја*.

— Међутим социјални лист „Народно пра-
во“ вели није то ништа — у Хрватској има
још мало више народа који *гладује*.

— У Паризу у једној менаџерији показују
једног мајмуна, за којег се не зна да ли је
човек или мајмун. — Чудна ми чуда. И за Јо-
зуа Франка се још никако не зна је ли човек
или је мајмун, и ако се по целом његовом ходу
и „раду“ може на сигурно закључити да је нека
животиња.

Зашт' два ока да имамо?

(Песма коју и деца знају у I. разреду. Посвећено Црном грофу — на штудију.)

Зашт' два ува ди имамо
А тек *једна уста само?*
„Више слушај, мање збори,
За то творац тако створи;“

Зашт' два ока да имамо,
А тек *једна уста само?*
„Мудар човек више гледи,
Ал' о свачем не беседи!“

Зашт' две руке да имамо,
А тек *једна уста само*
„Више ради, мање једи,
Мудри творац све уреди!“

* * *

Ниси Боже, ниси знао,
Ниси право све нам дао,
Ал' хвала ти ипак Боже,
Што т' заменут други може,
Да заврши он бар смело,
Несвршено твоје дело,
Тебе Боже да поправи:

Троје уста да направи!
Гроф Андраши — мудра глава,
О слава му, слава, слава!

Једна плурална глава
с троје великих уста.

То је друга ствар.

- Куда тако журите?
- На погреб!
- Па имате још времена!
- Е да богме! (Вади сат.) У три сата је заказан погреб, а сад је већ десет минута прошло.
- Та кад вам кажем имате времена. Стићи ћете и у пет сати.
- Како то?
- Тако лепо. Учитељ Ружић тек је сад отишао код „беле лађе“ да се биљари, а док он сврши партију и док га ђаци с рипидама нађу, биће и пет. У осталом није доцкан ни онда. Неће се мртава охладити.
- Е ал' неће он и његови ђаци погреб обавити.
- Е, то је друга ствар. Онда пожурите, јер ћете закаснити.

Поглед на бугарског „цара“ озгоре и оздоле.

Стармлади: Но и овај је изradio ствар — на чисто.

Свој своје.

— Имају право наши покреташи, кад веле да не треба свој новац туђину дати, нити пунити туђину џеп. Пре сам све код чивута пазарио, и то још за *готов новац*, а сад лепо пазарим код свога — па на *вересију*.

О г л а с.

Због оскудице у простору, продаје се један најновије фазоне модерни шешир. Свега је једва четир метара широк обод а капић за главу нешто мањи од обичне вешкорпе. Ближа извешћа даје: **Шашава мода.**

Погодио.

Говор је о мађарској речи *gomb*. Већина деце дигла прете.

Учитељ: Но устани Павле па кажи: шта је то *gomb*?

Павле: То је... то је гомбоц.

Миладинка.

WWW.UNILIB.RS
УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

Модерни шешир.

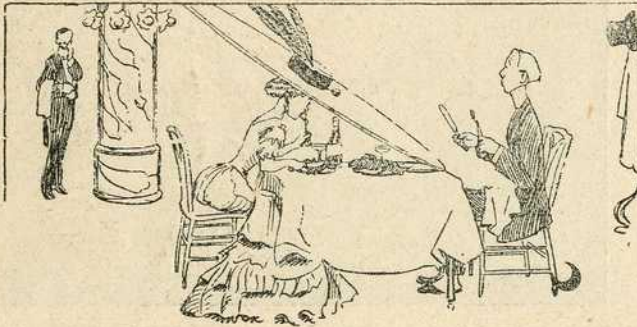
— У четар слике. —

I.

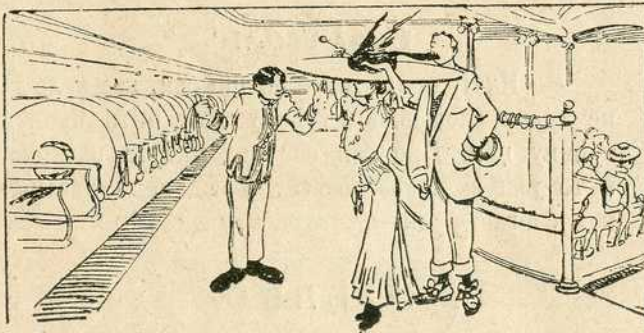
Штити од индискретног погледа.

II.

О ручку је до душе мало незгодан.

III.

У позоришту га међутим добро чувају

IV.

А кишобран замењује.

Молимо г. г. претплатнике и који нам дугују прошлу, а по неки и претпрошлу претплату, да изволе дуг намирити и претплату обновити — јер овако нећемо моћи дуго још шалити се. Ту престаје шала и настаје — крах.

Администрација „Стармладог“.

Загонетке разних народа.

Скупио их : Др. Жежић.

Еле теле елеће, на камену блебеће : јај мени до Бога, једно воље позобах, још би једно по зобо, докле би се назоб'о. Босанеко аустријека.

Отуд брег, одуд брег, а у среди алијбег.
Санџачка.

Наша шкљоцара, зинула ко хала, свет би прогутала.
Немачка.

Обријан деда иза брда гледа.

Турека.

Седи бака на прти, сама собом шепрти, куку томе да смрти, ко се бакм упрти.

Аустријека.

Црно мало, многим додијало.

Србијанека.

Црно момче кроз гору промче, кога год стивје главу му диже.

Црногорека.

Шкљоцну шкљоцара, чу се до цара Цар се пренаде, царица донаде. Не бој се царе, земља не тресе, војска се купи, добро ће бити.

Руска.

Ива се вози на танкој лози, сам се Бог гуди како се Ива вози на танкој лози.

Бугарска.

Четир брата по свету ходе, па све туже, па све вичу, јер им је тешко, јер им је горко.

Србијанека.

Летеле су челигуске. Питао их делибан : Куд летите челигуске. Куд летимо да летим, никога се небојимо!

Француска.

Отуд иде да мрдаш или иди да му даш, или бежи куда знаш

Енглеска.

Падну буре с тавана, разасе се све до дна сто бачвара не може, да га више сложе ?

Добар савет.

Био неки врло паметан отац који искупи једном своје троје деце па им рекне: „Децо слушајте и упамтите што ћу вам рећи! Будите добри и поштени. То ће вам требати децо! То ће вам олакшати казну ако кад украдете што год на вас дотерају пред суд!“

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

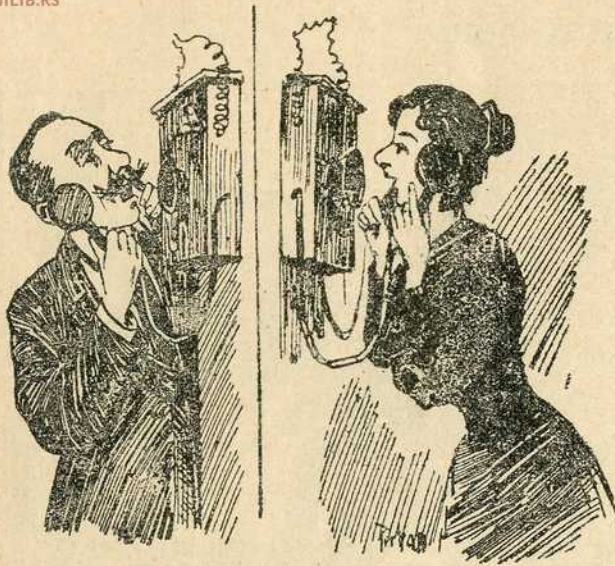
Мали крадљивац.

Мали брадљивац: Ајао чика пандаре (украше ми чича жељезницу, а тек сам је „купио“ код „Балкана“.

Стармлади: Де, де немој слинити. Нија твоја никада ни била.

Пандар: Ни бриге те синко, слободно је красти, само треба да пазиш да те не ухвате, други мало јачи, а чиче се не плаши он је и тако мало „болестан“.

НА ТЕЛЕФОНУ.

(Једна телефонација — без измотација).

I

— Зврррр!

— Зврррр!

— Хало!

(*За се*). Хала ти главу однела. (*На телефону*). Хало, ко је тамо?

— Овде Радоња Милановић, бирташ. А тамо?

— Овде Јаша с но — винама. Шта је по вољи говорите, немам времена. Данас сам опет нервозан да су ми сви самосталци црни. За „малу“ још ни словце није *слагано* — а има да се *слаже* — читава страна. Нешто вести је Кеста из србијанских новина напобирчио, а остало ће огласи за народ испунити: „Ракија без казана“ и „ноћна радња с сјајном будућношћу“ —

— Јел' ту Кеста?

— Који? Има два — па ни један не ваља.

— Та наш Кеста. Репрезентант Ујвидека.

— Тај пустош, већ од пет дана није за-
вирио у редакцију.

— Не знам која вам је вајда од њега и кад је тамо? Чланак и тако не уме написати, а маказе ваљда није понео собом у џепу. У осталом могао бих вам ја своје дати. И тако су у пензији.

— Нашто ће ми? Ваљда да одсечем себи своју луду главу? Ко ми је казао да сам сомић, баш сам сомић. Или да не мислите да би у нападању Срба у Хрватској — требао мало свој језик да штуцујем.

— А нашто? Којешта. Као да ми нисмо још доста штуцовани. Новосадски посланик, па школе, па аутономија... мајн либхен вас вилст ду нох мер, што рекао Шваба...

— Молим вас, није ми сад до политике стало...

— Ни мени!

— Него —

— До једне лиценције, тамо код вас у комшилuku...

— Па шта ћу вам ја...

— Да ми је издате.

— А одкад ја лиценције издајем!

— Та за бога чика Јашо... Ви би могли Бали!...

— Ха потрефили сте сису међу роговима Ја се с њиме. ево већ 3 недеље нисам састао...

— Шта? Да није пукла...

— Шта?

— Тиква...

— Јок, јок. Љубав постоји. Само неки ђаво је турио прст између нас. Забрањили нам састанак...

— Како?

— Ех како... Тррррр... (ово телефон ради).

— Зврррр...

— Тррррр...

II

— Хало!

— Хало!

— Ки бесел?

— 48! (неђвенњолцаш) сáм. Еш от?

— 67! (хатванхетеш) сáм. Кичода?

— Томич Јакаб, серб Кошутовац.

— Сервус прапорче! Шта ради српско велика пропаганда?

— Хахаха! Јо виц. Ја и пропаганда. Ха, ха ха. Сад сам их баш бећарски изгрдио... Него хтео сам вас питати кад ћемо у Белград...

— Трррр! (*оует се телефон стреса*).

— Зар ви нисте читали „Рајхспшта“ ујшаг.

— Читао сам! Хахаха! Кошут — и велика српска пропаганда. На сервус неђвенњолцаш. Та већег мамелука никада Беч није имао. Ха, ха! И ја и велико српска пропаганда? Је ли икад Српство већег измећара и пузавца родило и имало од мене, и је ли икада шовенима ико толико услуга учинио као ја... па зар ја Србин... но то је добра шала... Хахаха! Него збиља, хтео сам вас питати, шта

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

WWW.UNILIB.RS

сте у ђавола довели оне титкоше из Пеште. Ког ће нам беса? Не могу да изађем 00 — а да не сретнем таку једну шпицловску њушку.

— Хја, шта ћемо. Мусај и то бити.

— Све једно брате. Да мало и ми радикали од тога коштамо, како је то. Лако је било мени ругати се онима ни кривим ни дужнима у Загребу. Сад и ми мало да видимо од тог доброг.

— Ех, лако је вама. Вама није сефте чабар... ама... трррр...

— Трррр....

Аћа Толмачев

толмачи анекдоте.

Има овде памети! Већ да вам причам: Враћао се кмет с неке славе доцкан ноћу својој кући, па сретнувши сеоског бирову у-пита га онако накресан: „Знаш ли ти море, где је кметова кућа?“ — „Па ти си кмет“. — „Ама знам ја то, него не знам где ми је кућа“. — Ман да и наш Е-

рентал неће после конференције погодити кућу. — Некакав стари бећар (нежења) зовне у недељу рано свога слугу и рекне му: Баш си ти Јоване непослушан! — „Како господине?“ — тако! Има већ три недеље како сам ти рекао да ми спремим чисту кошуљу да се преобучеш, а ти ми још ниси спремио! — Тако и наш Раух, већ четир месеца иде у прљавом вешу а његов слуга никако да му — спремим суд за „велездајнике“. Него да вам кажем сад ово: Политично владање. Како се ти, кмете слажеш с попом и учитељем? упитаће началник дошавши својим послом у једно село. — Па лепо господине! одговори кмет безазлено. Кад се састанем с попом грдимо обојица учитеља, а кад се састанем с учитељем онда грдимо заједно попа. И тако се лепо слажемо. Тако и наш цар Виљем кад је говорио с Бурима он црвљао Енглезе, а кад је с Енглезима а он крљао врат Бурима. Хе, тако је... а да што се каже фино и политично! — И ово је практично. Старешина некога тамбурашког друштва што је свирао обично по кафавима, посумња да онај што зађе с тањиром од стола до стола те прикупља бакшиш, хоће да одвоји по нешто и у свој џеп. Да тај скуљач не би могао више цару мотати, старешина се досети на му да да држи једвој руци тањир а у другој — живу муву. — Боже мој, рекох, како је саборски одбор разјурени црквени одбор бечкеречке црквене општине опет поставио, а новац црквене општине већ једном воздигнут од познатог воздиганија — како би рекох било да покуша сад благајнику — утрапити муву у руку. И то док је за раније... т. ј. док још има

мува. — А и ово није рђаво: Некакав обешеча дође у полицију и пожали се капетану: „Господине мени је украден сахат?“ — „Какав сахат? Је ли дувареки или џепни?“ — „Џепни господине“. — „А како је изгледао?“ — „Као сваки сахат: округлао, па две сказаљке и унутра точкови“. — „А на кога сумњаш да је украо? И је ли тај сахат био златан или сребрн?“ — „Ево га, господине, па видите сами какав је. Беше ми га још лане украо мој познаник и компшија Мата, али од шале и одмах сутра дан ми је вратио“. — „Па се сад жалиш? Ти си луд!“ — „Нисам ја луд господине! Тај исти Мата, тако ја мислим, хоће да ми преотме девојку, коју сам ја заволео и коју ја хоћу да узмем. Молим вас, ако икако можете, ухапсите га за то што ми је лане хтео да украде сахат е да се ја дотле венчам с оном девојком“. Сећате ли се Форнеровог писма Настаћу? Ко стоји „Србобрану“ за леђи? Ко су главни људи? Другог вам кументара нећу казати. Још једну ћу вам испричати али сасвим обичну. Последња жеља Стара престара бака лежи на смртној постељи. Крај ње седи њезин старац, невесео и тужаи што хоће баба да му умре, па тек запита жалостиво: „Бако јадна! Кажи ми, желиш ли још што год овог света?“ — „Јао старче, прошанута бака да се једва чуло: да ми је само да још мало оздравим!

КЛАСИКА.

Из „Латинских сентенција.“

Од зла дужника и козу без млијека.

Вежерле и радикали.

Боље је да се пријатељство рапије (полагано прекине) него раздере.

Др. Жирко Костић.

Проклета глади за златом!

Радикали.

Лакомост човека на свако недело наведе.

Цернкофих

Ја сам овде варварин, јер ме нико не разуме.

бан Раух.

Срећан је, не ко има што жели, већ ко не жели што нема.

пишпек Габор.

„пакрачки“ патријарх.

Нека ратују други, ти се, срећна Аустрија удаји!

Турска.

Дужност је добру пастиру, овце стрићи а не гулити.

Штадлер.

Трудим се да будем кратак а постанем таман (неразумљив)

Цар Виљем.

Плашљив пас жешће лаје него што уједа.

Јозуа Франк.

Од смрти нема лијека.

Радикална странка.

Старај се, да никад вишта против своје воље не чиниш.

Радикалеки дисиденти.

Време и будале обично излечи!

Др Жига Продановић.

Слатко је лудовати кад је томе време.

Автономне шићарције.

Са луда језика настају многе незгоде.

Др. Жирко Костић.

Роди се какав осветниче из наших костију.

Либерална странка.

Гвожђе чува владоца, али боље (га чува) поверење.

Никола I.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Кога срећа одвише милује, тога начини будалом.

Др Резанац

Употребити општу свар на своју личну корист није
само срамно већ и опако и безбожно

Радикалски аминаши.

Ово знам за извесно: кад год се са ђубретом борим
било да победим, било да ме победи, увек се ја укаљам

Стрм.

Смањују се права, кад год власт порасте. Тацит.

Један мир и ратом се добро замењује. Р. Сур.

Много не достаје сиромашу, а лакомцу све.

Сенека.

Много мерица соли треба скупа појести, да се сада-
так пријатељства испуни.

Сис.

Многима прети, ко једном чини неправду.

Публ. Сур.

Ни богови нису у помоћи онима, који непромишљено
у опасност срљају.

Сис.

Грехота је шкодити отаџбини

Сен

Никад нико није власт срамотом стечену поштеним
средствима вршио.

Тац.

Не тражи меко, да ти не допадне тврдо Еразмус

Ништа није гадније него рат водити са оним, с којим
си пријатељски живео.

Сис.

Ништа од људских ствари није тако непогођано и
лабаво као власт, која се на своју снагу не ослања.

Тацит.

Ништа својим не сматрај, што год се може променити.

Публ. Сур.

Превелико удаље служи обично на неврећу.

Фиадрус.

Злочинца ко брани, себи кривицу ствара.

Публ. Сур.

Немојте ми оно дивати, што би многи завидели а
више њих и желели.

Корн Непос

Прљав плен (добитак) нема добрих послелака. Овид.

Сила злочинством стечена ником вије дуговечна.

Куртиус.

Нема спасења у рату; мир од тебе молимо сви

Публ. Сур.

ТЕАТРАЛИЈА.

Из Ђирићева позоришта.

Пролазећи главном улицом поред П. Н. Мо-
мировићеве трговине с оделом застаде глумац
Милошевић те ће рећи Стармладом, показујући на
један фини зимски капут којицом постављен:

— Пази овај капут! Већ недељу дана га
наговарам да пође са мном у глумце, па никако
да га наговорим!

*

Упало је у очи да оне облигатне три главе,
професоро-докторске — нису се могле видети
иза кулиса — за време Ђирићеве сезоне.

*

— Не би ли ми могли казати зашто је
Душан Вребало, који ведри и облачи код Дун-
ђерског, спустио мрак у позоришту код Ђирића,
и догод му Ђирић није половину (40 круна)

платио, није хтео помрчину да дигне — и ако
је Гада лично обећао Ђирићу представу бес-
платно дати.

— Па сигурно због помрчине, којом Ду-
шан управља.

Наше Мезимче.

Наше мезимче, које управник чешће пута
назива „наше назимче“ — (сигурно због својих
свињарија) — бави се сада у Вел. Кикинди. —
Чујемо да ће управник на жалбу да чланови и
некоје чланице не могу под њиме да раде —
доказати противно.

*

Позоришни одбор лобцајхбрудера је отпочео
свој рад. Наиме хвале се у „Србобрану“ како
они нису плагирали Др. Бошка Петровића про-
грам репертоара — из његове свеске о срп
нар. позоришту. — Фино друштво!

*

Тражи се један стари отрцан фонограф, који
би био у стању да замени садање „невачице“
срп. нар. позоришта. За исти ће се платити
10 круна по вечеру, од уштеђених 10 круна
повишице, које друштво хомогенаца није хтело
— да одобри Ђирићу Спасићки из штедне.

*

— Зашто срп. нар. позориште није у Ки-
кинди дало „Ракију“?

— Знаш г. управитеља а и Кикинђани не
волу ракију. А пошто је позориште школа, то
нису ради ни народ да уче на ракију.

— Та знаш, ама ово је баш на против
комад с антиалкохоличком тенденцијом.

— Па баш зато. Могао би се народ истрез-
нити па ко би онда долазио у тејатор да гледа
расправе господског разузданог живота. Није
ваљда позориште за то „народно“ да учи народ,
него је за то народно да народ учи позориште
и њеног — ивијаног управитеља.

Деманти.

Није истина да сам се ја разболео због
избора Мите Клициног за управитеља мана-
стирске штампарије. Уједно се овом приликом
праштам од фра Димитрије Руварца препору-
чујући му најтоплије свога заменика г. Миту
Клициног — Мургуловог.

Мата Косовић

ex-управитељ манастирске штампарије.

У
Н
И
В
Е
Р
З
И
Т
Е
Т
С
К
А

Б
И
Б
Л
И
О
Т
Е
К
А

Овим дуплим бр. отварамо претплату на IV. четв.

Цена је листу К 8 на целу, К 4 на пола, а К 2 на четврт године. — Молимо г. г. претплатнике, нарочито оне у Хрватској, да нам дуг који смо им на послатој говч. упутници назначили — намире Администрација „Стармладог“.

ЛИСТАК.

Франкова легија.

На Балкану је завладао велики страх. Европске силе су запрепашћене обртом у балканском питању услед — Франкове легије, с којом ниједна велика сила није рачунала — а која се сад од једном као каква нема испречила у балканском питању, јер су највећи жавућу обрезани Хрват Мојсијеве вере Франк, на вијећу закључио основати легију, која ће поћи на обраву Босне, а против србијанских легија. „Хрватска Слобода“ доноси врло опширан и саркастичан извештај — о Франковој легији. Ево по истом листу извештаја — у изводу:

Егзекутивни Франков одбор послаће депутацију ратном министру Шенајху, да затражи за легију пушке, муницију, топове, бајонете, мундире, коње, кола, војводе и инструкторе за војне веџбе.

Присега. Легионирци су већ положили присегу и добили жуте знакове. Присега је овако текла: Таша и ванприродан мирис влада у сали. Чувена Франкова Огрива чита заклетву. Ми сви подигли по три прста а Франк целу шапу. Заклетва је положена на Франково најсветије на свету: кит ли талес Легионирци су били врло добро расположени. Било је и смеха. Ко је био слабије петље, тај је попустио...

Мундуре. Мњења су различна у мундур Франкове легије. Неки су за то да се позамидо одело из позоришта, а неки од изнајмљача гардеробе за фашанке. Било их је који су били за то да се као у старо доба што су Римљани војевали — у кошуљама, а ове да се набаве из Стењевца, и других завода за умоболне. Једни су за то да се панталоне имају и остраг шлиц и дугмета.

Касарна. Многи се питају где ће становати легија пре одласка? За сада се незна ништа поуздано. Највероватнија је вест, да ће се испразнити лудница у Стењевцу.

Оружје. Много се о оружју говори. Опште је мишљење да ће употребити отрагуше. Исте су у ретерерзњу врло zgodne... нарочито ако се усвоје панталоне које имају и остраг разрез.

Теглеће животиње. Теглеће животиње при бавиће легионарци из Херцеговине. Пошто зими има у Херцеговини доста воде, то ће сви кеџици или магарци добити дозволу, да се уврете у легију. Радикали су им као резервну теглећу стоку понудили — своје телиће.

Храна. Због зиме мораће легионирци јачу храну узети. За то је вјетво неколико људи

послало да уче пећи ћевапе и ракију. Од домаћих производа у велико конзервишу норе гљиве... а Франково „Право“ лупа у велико бундеве...

Здравствени положај. За здравствено стање одређена је горе споменута зграда у Стењевцу. Постарано је за ладна купатила, тушеве и штрцаљко.

Кад ће легија кренути? Преко зиме, пошто је по студији немогуће ратовати, вежбаће се легија скакако у стењевачкој касарни. — Чим настане сезона да се може у воду — легија ће кренути к Дрини, Сави и другим текућим водама.

Најновије вести о легији. Велику узрујаност у водству проузроковала је вијест, да су неки људи приступили у легију само за то, да добивено оружје и мундире — заложу Истрага је поведена да се није међу легијонарцима који радикал увукао.

Рубље. Известан ди легионираца предао је молбу, у којој се моли, да се особити обзир узме на број гаћа. Пошто ће за време рата чешће пута мијењати рубље, које ће се и без крви брзо каљати — то је водство уважило преповизну молбу.

Последње брзојавне вести.

Диктатор. Др. Јозуа Франк је проглашен једногласно за диктатора на Балкану. У Београду, Софији, Цариграду и Атини влада силна узрујаност, јер се свуда боје легије. — Свјет бежи у шуме. — Школе су позитваране. — Трговина стала — Све се државе спремају за сваку евентуалност.

Ултимаум. Легија је упутила Србији енергичну ноту — и ставила ултимаум ако се у Србија кроз 24 часа не учини ред — легија ће измарширати из Стењевца.

Златар Каштељ. Данас се креће М. пл. Писачић да устроји аутомобилску дивизију.

Мартијанац. Управа Раухова имања, према преузвишеном валогу, одашиће 500 крмака за легију.

Свј. Јурек Загорец комендант поморске хрватске флоте — кренуо је своју убојну флотилу.

Ђука и Шука.

Ђука: Бога ти Шука, од куда то Јаков и друштво иду Векерлу, да се узму за оне невине српске жртве, које чаме у затвору.

Шука: Па знаш они се свакако и пре тога код Векерла за самосталце заузимали. Само ми је чудо, — како у том друштву сада

нема посредника Николаја Марковића Ердељана.

Ђука: Боже мој, па човек је у послу. Он ће доћи на Видицково место за настојатеља манастира Ковиља.

Шука: Не липши магарче...

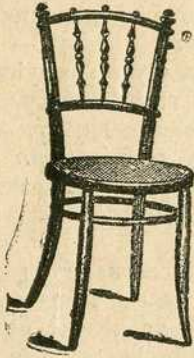
Многоструко одликована.

Постоји од 1860. године.

ФАБРИКА НАМЕШТАЈА И СТОВАРИШТЕ НАСЛЕДНИКА НИКОЛЕ ДУСИНГА у Новом Саду

170 15—52

Ханска улица бр. 1. преко пута од српске основне нар. школе

препоручује своје велико, богато сортирано стовариште намештаја за спаваће собе и трапезарије, као и свију врста тапецираних гарнитура за салоне у сваком стилу по јефтиним ценама.

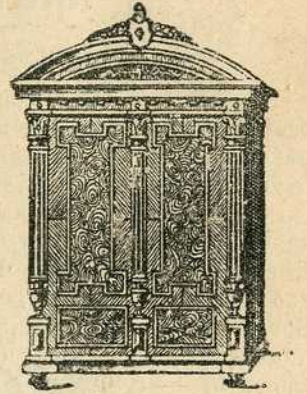
Даље: шифонера, кревета, столова, ноћних и за умивање, орманчића, креденца, дивана, огледала, мадраца, столица.

С Л И К А,

у тамној и политираној изради а солидној катковни и са врло јефтиним ценама.

Избор у ћилимова, простирачима у завесама.

Препоручујемо нашу нову уређену радионицу са машинским радом, за израду свију врста намештаја по жељи.

Солидна Послуга! — Јефтине цене! (О солидној Послуги најбоље референције).

Изашао је из штампе

СВОЈ СВОМЕ календар

цена 20 потура.

Трговци, који поруче 100 комада добијају бесплатно на корицама свој оглас и још 33% рабата. За готово 40% али без огласа. Најјефтинији и најгоднији календар за рекламу и поклон о новој години.

Разашиле се и хумористични календар

„ПРОСВЕТНИ НАДНИЧАРИ“

цена му је 40 пот.

Ко поручи више комада добија 33 $\frac{1}{3}$ % попушта, за готов новац 40%. Поруџбине прима: књиџара А. Пајевића (Св. Ф. Огњановић) у Новом Саду (Ujvidék) и администрација нашег листа.

ПОГРЕБНО ПОДУЗЕЋЕ

и стовариште надгробних споменика

ПАЈЕ МАРКОВИЋА у Н. САДУ

у средини дунавске улице, телефон број 168.

Филијала: погребно подuzeће „Конкордија“ пређе Ђуре Стојковића, Ђурчинска улица број 15.

Држи вавда огроман избор сваковрних камених надгробних споменика. Натписе изрезује најсавршеније, а позлата дула и дуготрајна. Велики избор мртв. сандука, венаца, покрова и целокупне опреме за погребне. Цене строго солидне а послуга најтачнија. 10—24

Календари за 1909. годину.

ГОТОВИ су и разашилу се КАЛЕНДАРИ:

српски народни велики илустровани календар

СВ. САВА и календар ГРАНИЧАР

Цена 1 ком. 1 Круна.

Цена 1 ком. 50 пот.

Препродавци добијају **ВЕЋИ ОД НАЈВЕЋЕГ** попушта.

Поруџбине се шаљу Првој срп. творници искључиво свих срп. прав. црквених утвари

ЛУКЕ К. АЛЕКСИЈЕВИЋА, НОВИ САД — UJVIDÉK (Hungaria)

Велики илустровани ценовник свих црквених утвари шаље се на захтевање бадава.

Цена је листу: на годину К 8, на $\frac{1}{2}$ године К 4, на $\frac{1}{4}$ године К 2.

„Стармлади“ излази 1. и 16-ог сваког месеца. Рукописи се шаљу на уредништво. Претплата се шаље на администрацију „Стармладог“ у Нови Сад (Ujvidék), Дунавска улица број 10.

УРЕЂУЈЕ: СТАРМЛАДИ.

(Поједини број 30 пот.)

Одговорни уредник: Петар Крстоношић.

Власник и издавалац: М. Крстоношић.

Штампарија Учитељског Д. Д. „Натошевић“ Нови Сад.

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА